

Pas op, je morst!': moeders modderen hilarisch aan in 'Modders'

Els Van Steenberghe is theaterrecensent.

31/10/17 om 14:26 - Bijgewerkt om 14:26

Bron: Knack Focus

Van zodra een vrouw moeder wordt... (vul zelf maar de clichégedachte in die nu als een speer door uw hoofd flitst). Met al die clichégedachten brouwden de meer dan prettig gestoorde dames van Compagnie Barbarie een bij momenten onwaarschijnlijk geestig moederportret.

★★★★★

"Modders" door Cie Barbarie © Franky Verdickt

The Play = Modders

Gezelschap = Bronks / Compagnie Barbarie

In een zin = Een verre van perfecte maar rakende belevenis die je doet gieren om en stilstaan bij alle geestige én gore facetten van het moederschap.

Hoogtepunt = De scène waarin de moeders een kind uit het publiek een ijsje aanbieden en dan doen wat alle moeders doen: preventief druppels gesmolten ijs wegglikken. Maar ze gaan wel érg ver in die preventie... OF Het geworstel met de weelderige boezem tijdens het zichzelf in een veel te krap jurkje-maatje-38 wurmen...

Quote = 'Leg uw handjes maar ver weg.'

Meer info: www.bronks.be en www.compagniebarbarie.be

'WIE WIL ER EEN IJSJE?', schreeuwt **Liesje De Backer** ('Mama'). Alle vingers van de toeschouwers die jonger zijn dan twaalf jaar schieten de lucht in. Goethals pikt er een dapper meisje uit. Het kind komt de scène op en neemt de Cornetto gretig aan. Ze wil met haar ijsje rustig naar haar zitplaats wandelen. Maar dat is buiten De Backer en **Lotte Vaes** (ook 'Mama') gerekend...

'ELABA!' Mama en Mama - beide in een muntgroen jurkje - schakelen naar opperste staat van paraatheid. Mama en Mama staan elk aan een zijde van een meisje en staren naar het ijsje alsof het een gifbeker is. 'PAS OP, JE MORST! Meteen rukt een van de Mama's het ijsje uit de handjes van het meisje en likt er driftig aan. Dan geeft ze het ijsje terug. Het kind laat zich niet kennen en likt dapper verder aan haar ijsje.

Maar de Mama's laten zich óók niet uit hun lood slaan en nemen het ijsje steeds vaker af. Tot het meisje uiteindelijk weigert om er nog langer aan te likken. ' EN WAAROM WILDE JE DAN ZO GRAAG EEN IJSJE ALS JE HET NIET WIL OPETEN?', dondert het vervolgens. Het meisje wordt terug in de zaal gestuurd waar het publiek intussen krom ligt van het lachen. Op die hilarische momenten is *Modders* het machtigst.

De grappen zijn soms flauw, de overgangen houderig of wat voorspelbaar voor wie regelmatig naar het theater gaat.

Liesje De Backer ('Mama'), **Amber Goethals** ('Mama'), Lotte Vaes ('Mama'), **Sarah Vangeel** ('Mama') en **Karolien De Bleser** (regie) werden de afgelopen jaren allemaal mama. Ze stellen zich ook zo voor voor ze hun Mamakostuumpje aantrekken.

Ze doen dat in een magisch maf decor van **Michiel Van Cauwelaert**. Hij slaagt erin om rekwisieten te ontwerpen die de grap in zich dragen, zoals caféstoelen die zodanig vormgegeven zijn dat je er niet deftig op kan gaan zitten. (En waar zijn kinderen keien in als je hen op een gewone stoel zet? Exact...) Daardoor gedragen enkele moeders zich altijd als balorige kleuters terwijl de anderen een al dan niet geestig facet van het 'moeder zijn' belichten.

Een transparant gordijn verdeelt de scène in een voor- en achterzijde. Achter dat gordijn wordt een gek moederportret geknutseld met boren, wapenschilden-in-de-vorm-van-een-borst-met-prominente-tepel uit mousse en houten stokjes. Een van de Mama's tracht, terwijl de andere Mama's aan het moederportret knutselen, haar comeback als country-zangeres te forceren maar lijkt tijdens het bevallen ook haar gevoel voor ritme uit haar lijf geperst te hebben...

Er is één scène waarop het, eindelijk, écht wrang wordt. Een peuterpuberteitscrisis transformeert tot een moeder-die-al-haar-angsten-verwoordt-scène.

Heel even wordt het écht wrang. Een peuterpuberteitscrisis transformeert tot een moeder-die-al-haar-angsten-verwoordt-scène. Net Amber Goethals - de Mama die zich van haar beste slapstick-kant laat zien in deze voorstelling - speelt die scène, waardoor je even moet wennen aan de omslag van hilarisch naar tragisch. Het werkt. Net.

Modders ontaardt... Uiteraard. Door, voor, met en dankzij de kinderen die de Mama's opeisen. Het levert een even guitig als ontroerend plaatje op, al is de voorstelling verre van perfect uitgebalanceerd.

De grappen zijn soms flauw, de overgangen houderig of wat voorspelbaar voor wie regelmatig naar het theater gaat. Maar de humor en zelfrelativering is gul en bij momenten scherp, zowel door het spel als door de compleet geflipste maar accurate vormgeving. Dat onder al die grappen en grollen evenveel moederliefde als moederangst schuilt, maakt *Modders* tot een rakende belevenis die je doet gieren en gauw iets wegslikken. Om dan de volgende snotneus te lijf te gaan.

<http://focus.knack.be/entertainment/podium/pas-op-je-morst-moeders-modderen-hilarisch-aan-in-modders/article-review-919051.html>